

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.222/2018/3. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

. Döme Attila előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Balczó Gábor ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Bakos Mariann ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés és sérelemdíj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Törvényszék 56.Pf.640.134/2017/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.86.032/2017/12.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak külön felhívásra 410.000 (négy száztízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2016. június 24-én 10 óra 30 perc körüli időben a felperes munkába menet elcsúszott az alperes társasház lépcsőházának II. emeleti lépcsőfordulójában. Az esés következtében elszenvedett sérüléseit a Kórház és Rendelőintézet Baleseti Központjában vizsgálták, ahol a ThX-es csigolya egy columnas törését igazolták, canalis spinalis szűkület és neurológiai deficit nélkül. A kórházban konzervatív kezelést kezdtek, gerincrögzítő ortézissel látták el, amelyet ágyon

kívül 12 hétig volt javasolt viselni. Kielégítő általános és neurológiai állapotban 2016. június 27-én bocsátották otthonába.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 1.100.411 forint vagyoni kár és 3.000.000 forint sérelemdíj, valamint a perköltségek megfizetésére, arra hivatkozva, hogy a felmosás következtében vizes lépcsőn csúszott el, a lépcsőház felmosására vonatkozó figyelmeztetést az alperes nem helyezett el, e jogellenes mulasztása pedig okozati összefüggésben áll a felperes által elszenvedett hátrányokkal.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Tagadta, hogy a felperes balesetét a lépcsőház takarítása, vagy felmosása miatt vizes felület okozta, előadása szerint a balesetet közvetlenül megelőző időben felmosás nem történt, a lépcsőház és a lépcső nem volt vizes, nedves. Utalt rá, hogy a felperes két nagy szemeteszákot vitt le a lépcsőn, strandpapucs volt rajta, ezzel hozta okozati összefüggésbe a felperes balesetét, vélelmezve, hogy nem volt kellően elővigyázatos annak elkerülésében.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A felperes személyes meghallgatása és a tanúvallomások felvétele eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy sem a felperes által állított magatartás, sem az nem bizonyított, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben szenvedte el a felperes a balesetet. Utalva arra, hogy a felperes tényelőadását alátámasztó tanúvallomásokat az érdektelennek nem tekinthető gyermekei tették, objektív bizonyítéknak csak a felperes által becsatolt fényképeket tekintette, amelyekről azt állapította meg, hogy azok felmosásra utaló nyomokat rögzítenek egyes lépcsőházi szakaszokon, de nem ott, ahol a baleset történt, és hogy a felperes tényállításával szemben nem G. nevű gyermeke, hanem ő vitte a szemeteszákot, mert az egyik fényképen a szemeteszák azon a lépcsőfokon van a felperes mellett, ahol a felperes ül. A bizonyítás eredménytelenségét a felperes terhére értékelte. A felperes igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló indítványát azért utasította el, mert álláspontja szerint a szakértő sem tudná megállapítani, mi okból történt a baleset, ezért a bizonyítással felmerülő költség szükségtelen lenne.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1)

bekezdésének megfelelően értékelte és mérlegelte, az érdemi döntést megalapozó tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogi következtetéseket levonva hozta meg döntését. Egyetértett a felperes által felajánlott szakértői bizonyítás mellőzésével, és annak az elsőfokú bíróság által adott indokaival is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. A másodfokú bíróság által megsértett jogszabályként a Pp. 3. § (2) bekezdését és 206. § (1) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során becsatolt fényképeket az eljáró bíróságok nem megfelelően értékelték, jogsértően alapították a tényállást azokkal szemben tanúvallomásokra, és jogsértően mellőzték a szakértői bizonyításra vonatkozó indítványát.
- [7] Hiányolta a felső lépcsőfok állapotának vizsgálatát, amelynek sérültségét a fényképek által igazoltnak tekintette, utalva arra, hogy a testi épséget veszélyeztető helyzetek elhárítása és megelőzése is az alperes kötelezettsége. A fényképek által igazoltnak látta a padló - lépcsőfordulón túlterjedő - vizesedését is, amelynek egyenletességét felmosásra vezette vissza. Emellett irrelevánsnak tartotta annak vizsgálatát, hogy tényleg érintette-e a felmosás a felső lépcsőfokot, mert a megelőző vizes szakaszon áthaladás során is csúszóssá válhatott a felperes lábbelije.
- [8] A tényállás tanúvallomásokra alapítását azért tartotta törvénytörőnek, mert a kihallgatott tanúk sem a balesetet megelőzően, sem annak bekövetkezésekor nem voltak jelen a baleset helyszínén, oda 10-15 perccel később érkeztek, így közvetlen információkkal nem rendelkeztek. Álláspontja szerint ilyen tanúk vallomása alapján tényállás nem lett volna megállapítható.
- [9] Véleménye szerint a felmosási nyomok és a baleset közötti okozati összefüggés fennállását vagy annak kizártságát csak orvosszakértő tudta volna megállapítani, ugyanis ennek tisztázása nem ténykérdés, hanem jogkérdés is, és a vizes padlón való elcsúszás szakértői valószínűsítése, illetve igazolása az alperes magatartása és a felperes által elszenvedett károk közötti okozati összefüggést alapozhatta volna meg, ami által kizárható lett volna mind az élettani ok, mind az erőbehatás, és nagy biztonsággal megállapíthatók lettek volna az esés bekövetkezéséhez vezető körülmények annak tisztázásával, hogy egy perbeli típusú megcsúszás tipikusan hogyan történhet meg, a vizesedésre visszavezethető megcsúszások esetében milyen az esés iránya, mekkora annak távolsága, a test pozíciója hogyan alakul egy egyszerű lépcsőn történő megcsúszás, valamint a vizes felületen történő megcsúszás

esetében. Meggyőződése szerint a szakértői bizonyítás felvétele esetén nagy valószínűséggel meg lehetett volna állapítani, hogy a kereseti kérelemben foglaltak valóban megtörténhettek az általa előadott módon.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [11] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések és azok előadott indokai tekintetében vizsgálta felül.
- [12] Felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként jelölte meg a felperes a Pp. 3. § (2) bekezdését és 206. § (1) bekezdését. A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van; a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során megjelölt bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [13] A felperes a Pp. 3. § (2) bekezdésének megsértésével kapcsolatos indokolást nem adott a felülvizsgálati kérelmében. A Kúriának a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának nem volt helye, mert a felperes az általa megjelölt másik jogszabályhoz tartozó indokait kifejtette a felülvizsgálati kérelmében, azonban a Pp. 3. § (2) bekezdésére való hivatkozása, annak tartalmi hiányossága folytán érdemben nem volt elbíráلható.
- [14] A Kúria több döntésében rámutatott már arra, hogy a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése akkor állapítható meg, ha a bíróság a tényállást kellően nem tárta fel, illetve a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, vagy a megállapított

tényállás iratellenes megállapításokat, logikai ellentmondásokat tartalmaz (EBH2006. 1526., Kúria Pfv.III.21.112/2010/4.). Felülvizsgálati kérelmében a felperes kifogásolta, hogy az eljárás bíróságok az általa becsatolt fényképek értékelése helyett a kihallgatott tanúk vallomása alapján állapítottak meg tényállást. Az ítéletek indokolásából egyértelmű, hogy a kereset elbírálása körébe eső ténymegállapítás nem alapul a kihallgatott tanúk vallomásán. Az elsőfokú bíróság ismertette a tanúvallomásokat és értékelte azokat, azonban a kereset alapjául szolgáló tényállításokat nem találta a tanúvallomásokkal kellőképpen megalapozottnak, ezért nem állapította meg tényként az alperes kártérítési felelősségét megalapozó törvényi tényállási elemeket. Bírói meggyőződés kialakítására alkalmas hiteles bizonyítékoknak a bizonyítási eljárás során becsatolt fényképeket tekintette, amelyekkel ugyancsak nem találta igazoltnak a felperesnek azt a tényállítást, hogy lépcsőház takarítása miatti vizes padló okozta a balesetét. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő és mérlegelő tevékenységével egyetértett a másodfokú bíróság is. Az iratokból megállapíthatóan a fényképek értékelése nem ellentétes az iratok tartalmával. A fényképek valóban nem alkalmasak sem annak igazolására, hogy a baleset helyszíne vizes volt a baleset időpontjában (legfeljebb ahhoz közel eső lépcsőházi szakasz nedvessége látható a fényképfelvételeken), sem annak igazolására, hogy a társasház karbantartási feladatai körébe tartozó takarítás történt volna a baleset idején. Egyéb értékelhető bizonyíték nem állt rendelkezésre a perben. Az eljárás bíróságok a bizonyítékok mérlegelése során a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően jártak el, mérlegelésük okszerű.

- [15] Felülvizsgálati kérelmében kifogásolta a felperes az általa indítványozott szakértői bizonyítás mellőzését. Ezzel kapcsolatos indokait is részletesen kifejtette, ezzel összefüggésben azonban nem jelölt meg megsértett jogszabályt. A Pp. 206. § (1) bekezdése az ezzel kapcsolatos indokokkal nem hozható logikai összefüggésbe, a felperes ugyanis azt kifogásolta, hogy habár helye lett volna szakértői bizonyítás felvételének, az a megfelelően előterjesztett indítványa ellenére is elmaradt. A Pp. 177. § (1) bekezdése az a jogszabályi rendelkezés, amely rögzíti, hogy a polgári perben mikor van helye szakértői bizonyítás felvételének. E szerint, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Ezt a jogszabályi rendelkezést a felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként nem jelölte meg, ezért az ezzel kapcsolatos indokait sem bírálta el érdemben a Kúria.
- [16] A fent kifejtettek alapján a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a felülvizsgálati eljárás költségeinek viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles. Az alperes jogi képviselőjével felmerült munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban alkalmazható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése alkalmazásával a 4/A. § szerinti általános forgalmi adóval növelten határozta meg.
- [18] A felülvizsgálati eljárásnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított illetékét a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján a felperes viseli.
- [19] A Kúria a határozatát a felperesnek a Pp. 274. § (2) bekezdésén alapuló kérelmére tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2020. január 15.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző
HM